

Arrest

nr. 339 152 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. T. VITA
Opperstraat 94-96
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. T. VITA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een Duits visum C geldig van 1 september tot 21 september 2021. Verzoekers paspoort was geldig van 24 februari 2020 tot 23 februari 2025. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 8 september 2021, diende op 5 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 november 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 november 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 05/01/2022

Overdracht CGVS: 24/02/2022

U werd op 5 september 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord in de Engelse taal van 13.01 uur tot 17.36 uur. Uw advocaat, Meester Fatih GARGILI, loco Meester Bobber LOOS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en bent geboren op [...] februari 1990 in Ibadan. Uw ouders zijn gescheiden op jonge leeftijd en uw vader was politieagent waardoor jullie soms verhuisden. U groeide voornamelijk op in Abia State waar u naar het middelbaar ging en samenwoonde met uw jongste zus, H., en uw vader. Hierna verhuisde u naar Ogun state waar u naar de universiteit ging en verbleef tot voor uw vertrek. Af en toe ging u uw vader bezoeken in Abia State.

U bent biseksueel, wat niet aanvaard wordt in Nigeria. U begon tot dit besef te komen in het middelbaar aangezien u zich niet aangetrokken voelde tot vrouwen. U sprak toen af met een jongen waarmee u kuste. U hoorde in het middelbaar voor het eerst over het concept biseksualiteit. Later ontmoette u een blanke Amerikaanse man waar u enkele weken mee doorbracht. Uw belangrijkste relatie was met J., waar u een jaar en enkele maanden mee samen was voor uw vertrek.

In augustus 2021 bezocht u uw vader in Abia State. Onderweg naar huis zag u enkele leden van de Indigenous People of Biafra (IPOB) een persoon vermoorden. U bent dit gaan aangeven bij de ouderen van uw lokale gemeenschap. De dag na de moord kwamen enkele leden van de IPOB naar uw vaderlijk huis waar ze u met geweren bedreigden. U moest aan de ouderen van uw gemeenschap gaan zeggen dat wat u hen vertelde betreffende de moord niet waar was. U deed dit niet en vluchtte naar Ogun State. Hierop kreeg u bedreigingen via SMS waarna leden van de IPOB uw vader vermoordden op 24 augustus 2021, dat was een week nadat u getuige was van de moord. De leden van de IPOB bleven uw zus en u bedreigen waarop u besloot om Nigeria te verlaten.

U vertrok op 5 september 2021 en reisde via Frankrijk naar België waar u in november 2021 toekwam en op 5 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer vreest u de Nigeriaanse bevolking alsook de overheid omwille van uw biseksualiteit. Verder vreest u de IPOB.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uw advocaat heeft namelijk gevraagd dat het persoonlijk onderhoud in het Engels zou plaatsvinden zonder bijzijn van een tolk aangezien u over delicate onderwerpen zou praten (o.a. seksuele geaardheid) en u zich op deze manier meer op uw gemak zou voelen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en heeft het persoonlijk onderhoud d.d. 05 september 2024 plaatsgevonden in het Engels zonder tolk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In de eerste plaats kan er geen geloof worden gehecht aan uw biseksualiteit.

Uw verklaringen omtrent de ontdekking van uw biseksualiteit en uw eerste relatie met iemand van hetzelfde geslacht zijn niet aannemelijk.

U verklaart dat u zich niet aangetrokken voelde tot vrouwen in het middelbaar (CGVS p. 10). U verklaart dat uw eerste kus met een jongen van uw klas was, u zat toen in het vierde jaar van het middelbaar (CGVS p. 11, 12). U gevraagd naar de naam van de jongen verklaart u het niet te weten, want hij was een vriend van het middelbaar (CGVS p. 11). Dit is bijzonder opmerkelijk, temeer daar jullie samen begonnen aan het middelbaar en samen afstudeerden (CGVS p. 12). Over de totstandkoming van jullie relatie stelt u dat hij u vroeg hoe het kwam dat u niet met vrouwen sprak en u vertelde dat u vrouwen niet leuk vond. Jullie kusten vervolgens op het toilet (CGVS p. 12). U gevraagd hoe u erop reageerde toen hij vroeg of u geïnteresseerd was in mannen verklaart u dat u zich goed voelde en gelukkig, dat iemand u begreep (CGVS p. 12). U

verklaart dat jullie niet verliefd waren omdat jullie jong waren en niet wisten wat liefde was maar jullie waren wel into elkaar. Jullie vonden elkaar leuk en hadden gevoelens (CGVS p. 20). Jullie spraken af en toe privé af als de school sloot en jullie kusten af en toe in het toilet, jullie spraken over hoe leuk jullie elkaar vonden (CGVS p. 20). U gevraagd om de persoonlijkheid van de jongen te omschrijven verklaart u dat hij een leuke jongen was. Gevraagd om meer te vertellen over zijn persoonlijkheid verklaart u enkel dat hij nice is en een goede jongen (CGVS p. 21). U gevraagd wat er met hem gebeurde, verklaart u dat jullie na het middelbaar niet meer met elkaar hebben gesproken (CGVS p. 21). Uw verklaringen omtrent de jongen met wie u beweert uw eerste kus te hebben gehad zijn zeer summier. U kent zijn naam niet en kan zijn persoonlijkheid niet verder omschrijven dan dat hij een leuke en goede jongen was ook al heeft u er gedurende uw middelbare studies mee in de klas gezeten en was hij de eerste persoon met wie u uw bisexualiteit begon te beleven.

Ook over de volgende man met wie u een relatie had zijn uw verklaringen bijzonder beperkt. Over uw relaties met personen van hetzelfde geslacht verklaart u dat de eerste keer in het middelbaar was, erna met een blanke man uit de VS en dat J. uw hoofdrelatie was (CGVS p. 15). De blanke man uit de VS was de eerste man met wie u seksuele betrekkingen had (CGVS p. 20). U verklaart dat u hem op een dinner party ontmoette (CGVS p. 19). U kan die gebeurtenis echter niet meer in de tijd situeren (CGVS, p. 11 en 20). Hij benaderde u en vertelde u dat hij u knap vond en dat hij u beter wou leren kennen, waarna jullie meteen elkaars nummer uitwisselden (CGVS p. 19). Jullie zagen elkaar twee of drie keer in zijn hotel over de tijdspanne van twee weken (CGVS p. 19). U gevraagd naar zijn naam verklaart u het niet te weten. U gevraagd naar de naam van het hotel verklaart u het eveneens niet te weten (CGVS p. 20).

U verklaart verder dat u voor het eerst over de term bisexualiteit hoorde toen u in het middelbaar zat. Toen u hoorde over dit concept, u was toen 18 jaar, wou u opzoeken op het internet wat Nigeria ervan vond. Dan zag u dat het in Nigeria niet werd geaccepteerd (CGVS p. 12-13). U gevraagd om dat beter te omschrijven verklaart u dat u naar het internet ging om het op te zoeken maar dat u eerst een film zag. Vervolgens googelde u erover en toen wist u meer over biseksueel en gay (CGVS p. 12). In de film zag u dat mannen intiem waren met elkaar en ze elkaar graag zagen. Dan wist u dat u meer into mannen was dan into vrouwen (CGVS p. 13). U las echter eveneens dat men voor 14 jaar naar de gevangenis kon gaan (CGVS p. 13). U voelde zich bang nadat u informatie over bisexualiteit in Nigeria had opgezocht op het internet. Naast de houding van de overheid las u immers dat de bevolking biseksuelen kan vermoorden zonder dat de overheid tussenkomt. Ze worden vaak ook weggestuurd door hun eigen families als die hun geaardheid te weten komen (CGVS p. 12). Maar u voelde zich goed na het bekijken van de film want u zag dat mensen deden wat ze wilden en zich vrij voelden (CGVS p. 13).

Aangezien u duidelijk op de hoogte was van de gevolgen van het uiten van uw bisexualiteit in Nigeria is het weinig aannemelijk dat u uw bisexualiteit begint te beleven zonder u hierbij de minste vraag te stellen. Uit uw verklaringen kan er niet worden afgeleid dat u zich vragen stelde bij deze ontdekking of dat u een denkproces heeft doorgemaakt dat past binnen een samenleving die homofoob is. U heeft hierbij opmerkelijk weinig stil gestaan bij de mogelijke gevolgen en wat het voor u betekende om op jongens te vallen en u heeft hier opvallend weinig over gereflecteerd. Het is bovendien opvallend dat uw verklaringen erg summier zijn omtrent de personen met wie u uw bisexualiteit voor het eerst hebt beleefd. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden biseksuele geaardheid.

Bovenstaande vaststellingen worden verder verstrekt door uw beperkte reflectie omtrent de mogelijke reactie van uw familie op uw geaardheid.

U verklaart dat u een goede band had met uw vader en uw zus, jullie waren een gelukkige familie (CGVS p. 13). Gevraagd naar de mening van uw vader rond bisexualiteit verklaart u dat er niet over werd gepraat (CGVS p. 14). U denkt dat ze weten dat het bestaat maar u heeft hen er nooit over horen spreken (CGVS p. 14).

U gevraagd waarom u het niet vertelde aan uw vader verklaart u dat u niet wist wat u moest verwachten en dat een ouder een halve god is in Nigeria. U was bang om het aan uw ouders te vertellen omdat u niet wist wat de uitkomst ging zijn en hield het dan ook voor hen verborgen (CGVS p. 14). U gevraagd of dit een impact had op uw relatie met uw vader verklaart u van niet. U stelt dat hij niets wist over uw relaties en dat u het niet vertelde omdat u bang was en niet wist wat u moest zeggen (CGVS p. 15). U gevraagd of dit dan een impact had op de relatie tussen uw vader en u verklaart u dat hij van niets wist, dus dat jullie goed zijn (CGVS p. 15). U gevraagd of u ooit had nagedacht over wat uw vader zou vinden van uw bisexualiteit verklaart u dat u er nooit over heeft nagedacht, dat u zich nooit naar hem opende omdat u niet wist wat u van hem moest verwachten (CGVS p. 22). U verklaarde eerder echter zelf dat de overheid biseksuelen gedurende 14 jaar naar de gevangenis kan sturen en dat als de familie erachter komt ze hen weg sturen (CGVS p. 12). Zeker in het licht van uw verklaring dat uw vader zelf actief was als politieagent (CGVS, p. 5), is het erg bizar dat u zelfs nooit heeft nagedacht over wat hij van uw bisexualiteit zou vinden. Dat u zich hier geen vragen bij stelde getuigt wederom van weinig zelfreflectie.

De voorzichtigheid die u aan de dag legde bij uw vader staat dan weer in sterk contrast met uw omgang met uw zus, H., die wel op de hoogte was van uw seksuele geaardheid. (CGVS p. 14). U vertelde het haar toen u 26 jaar was omdat u haar vertrouwde (CGVS p. 14). U kende haar mening rond bisexualiteit niet, jullie hadden dit namelijk nog nooit besproken maar u nam het risico om het haar te vertellen. Het is opvallend in de Nigeriaanse context dat u niet eerst haar standpunt rond bisexualiteit zou proberen te achterhalen of hier op zijn minst naar zou proberen te polsen en dat u dit uitte zonder te weten wat haar mening zou zijn. Toen u het aan haar vertelde, lachte ze en vertelde ze u slechts dat u moest doen wat u gelukkig maakte (CGVS, p. 14). Het is in de Nigeriaanse context opvallend dat ze hier erg licht overging en zich hier geen verdere vragen over stelde. Het is opmerkelijk dat u niet heeft nagedacht over wat uw vader van uw bisexualiteit zou vinden maar dat u dit dan wel zou vertellen aan uw zus zonder ook maar te polsen naar haar standpunt rond bisexualiteit. Het risico bestond immers dat zij uw vader hierover zou inlichten.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw relatie met J. U verklaart dat uw belangrijkste relatie met J. was, dat jullie gedurende één jaar en een paar maanden samen waren (CGVS p. 15). U verklaart dat u hem ontmoette in 2020 op een dinner party in het evenementencentrum van een hotel genaamd P. (CGVS p. 16). U werd uitgenodigd op het feestje door een vriend die niet op de hoogte was van uw bisexualiteit. Er waren volgens u meer dan 15 mensen op het feestje maar u kende ze niet allemaal (CGVS p. 16). U gevraagd of er nog bisexuelen op het feestje waren, verklaart u het niet te weten. U geeft aan dat u altijd 'in het geheim moet zijn', dat u uzelf niet kan exposen aangezien u niet weet wie u ontmoet en dat u moet oppassen met wat u zegt (CGVS p. 16). U gevraagd of J. daar veel mensen kende, verklaart u het niet te weten aangezien jullie enkel met elkaar aan het praten waren (CGVS p. 16). J. en u waren close en dan begon u de conversatie, u vroeg hem naar zijn mening over bisexualiteit waarop hij u vertelde dat het niet slecht is waarop jullie telefoonnummers uitwisselden (CGVS p. 16). U vroeg hem vervolgens via SMS wat zijn opinie over bisexualiteit was en of hij een vriend had die bisexueel of gay was waarop hij u vroeg waarom u deze vragen stelde en u hem vertelde dat u bisexueel was, hij vertelde u vervolgens dat hij ook bisexueel was (CGVS p. 17). Het is opvallend dat u enerzijds verklaart voorzichtig te moeten zijn op een feestje om niet betrap te worden maar dat u anderzijds reeds op de eerste ontmoeting vroeg naar J. zijn mening over bisexualiteit.

Uw verklaringen omtrent uw relatie met J. zijn verder niet overtuigend. Jullie spraken de meeste weekends met elkaar af, jullie keken dan samen naar een film op zijn appartement (CGVS p. 17). U werd verliefd op hem omdat hij een nice guy was en omdat u denkt dat hij u verstond. Hij was de enige buiten uw zus die uw gevoelens kende en hij ondersteunde u in uw bisexualiteit (CGVS p. 18). U gevraagd waar jullie over spraken als jullie samen waren, verklaart u in algemene termen dat dit ging over het leven, over de overheid, over het land, over de relatie, over hoe jullie overleven in een omgeving waar mensen jullie niet ondersteunden (CGVS p. 18). U bent echter niet in staat om zeer simpele informatie over J. te geven. Zo kent u de achternaam van J. niet (CGVS p. 18). U kent zijn adres bovendien ook niet, u weet enkel dat jullie in dezelfde stad woonden (CGVS p. 17). U gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet verklaart u dat hij u soms oppikte van de bus en dat het lang geleden is, sinds 2021 (CGVS p. 22). U gevraagd naar de buurt kan u dit evenmin vertellen, enkel dat het op 30 minuten rijden van u was (CGVS p. 22). U gevraagd of u dan meestal met de auto ging of de bus, verklaart u met de auto (CGVS p. 23).

Het is ongeloofwaardig dat u gedurende een jaar en enkele maanden de meeste weekends met J. afsprak bij hem thuis maar dat u zijn achternaam niet kent en dat u niet enkel zijn adres niet kent maar ook niet de buurt waar hij woonde.

U verklaart dat jullie hiernaast soms op café gingen. Gevraagd naar de naam van het café verklaart u het eveneens niet meer te weten (CGVS p. 22). Uw verklaringen omtrent J. zijn persoonlijkheid zijn eveneens zeer summier. U gevraagd om J. te omschrijven als persoon verklaart u dat hij een goede en leuke kerel is en een liefhebbende guy (CGVS p. 17). U gevraagd of er nog meer is verklaart u dat dat alles is (CGVS p. 17). U gevraagd naar een negatieve eigenschap van J. verklaart u dat hij u soms voor zichzelf wou maar dat dat alles was, voor de rest niets negatiefs (CGVS p. 18). U gevraagd of jullie ooit ruzie hadden verklaart u van niet (CGVS p. 18). U gevraagd naar jullie mooiste herinnering verklaart u dat dit telkens was als jullie samen binnen waren, als jullie een film keken, samen kookten en een nice time hadden (CGVS p. 18). Uw verklaringen omtrent J. zijn omgeving en zijn bisexualiteit zijn eveneens ontoereikend. U weet niet wie er buiten u op de hoogte was van J. zijn bisexualiteit, u denkt misschien de familie maar bent dit niet zeker aangezien u into J. was en niet into zijn familie (CGVS p. 18). U gevraagd waar zijn familie woonde, verklaart u het niet te weten (CGVS p. 18). U gevraagd naar wie de belangrijkste mensen in J. zijn leven waren verklaart u dat uzelf dat was en misschien zijn familie maar dat hij meestal niet praatte over zijn familie als u er was (CGVS p. 22). U gevraagd waarom hij niet met u sprak over zijn familie verklaart u het niet te weten, dat u het hem niet heeft gevraagd (CGVS p. 22). U gevraagd of J. al lang bisexueel was verklaart u dat J. zei dat hij het al lang wist. Gevraagd hoe hij erachter kwam vertelt u dat u het niet heeft gevraagd (CGVS p. 19). Het is ongeloofwaardig dat u verliefd werd op J. omdat hij een goede jongen was en hij de enige was die u verstond, dat jullie spraken over jullie relatie en over de mensen die jullie niet ondersteunden maar dat u vervolgens niets kan vertellen over J. zijn bisexualiteit, over zijn ontdekking of over zijn familie.

Het is bovendien bevreemdend dat u sinds uw vertrek uit Nigeria niets meer heeft gehoord van J. (CGVS p. 15). U gevraagd hoe dit komt verklaart u het niet te weten, dat het kan dat iemand u gaat pakken door hem en dat u hem vertelde dat u even weg moest en hij u niet zou zien (CGVS p. 15). Bovendien heeft u zijn nummer niet opgeslagen (CGVS p. 15). U nogmaals gevraagd waarom u geen contact heeft, verklaart u dat het is omdat u hier een andere simkaart heeft en u het nummer dus niet meer had, u had het niet gecommuniceerd (CGVS p. 21). Het is ongeloofwaardig dat u langer dan een jaar samen was met J. en dat u hem niet kon contacteren omdat u zijn nummer niet had opgeslagen. indien u verliefd was op J. en uw simkaart veranderde kan er wel verwacht worden dat u het nummer ergens zou bewaren. Dit is des te opvallender aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u wel nog steeds telefonisch contact heeft met uw zus (CGVS, p. 8-9).

Gelet op bovenstaande argumenten kan er geen geloof worden gehecht aan uw bisexualiteit. Dit ondermijnt dan ook in sterke mate uw algehele geloofwaardigheid.

Uw verklaringen omtrent uw problemen met IPOB zijn eveneens ongeloofwaardig.

Het is vooreerst niet aannemelijk dat u de moord ging aangeven bij de community ouderen. U verklaart dat toen u bij uw vader op bezoek was in Umuahia, Abia State, u de mensen van IPOB iemand zag vermoorden (CGVS p. 23). U ging dit vervolgens aangeven aan de community ouderen, . zij zijn namelijk degene die het dorp bestuurden, ze maken regels en wetgeving en men kan daar misdaden aangeven (CGVS p. 27). U ging de misdaad dan ook aangeven omdat dat het juiste is om te doen (CGVS p. 26). U verklaart verder dat de community ouderen meestal niets doen als er een misdrijf werd gepleegd, ze lieten het gaan, soms verwaarlozen ze het en soms doen ze er iets mee (CGVS p. 27). Verder verklaart u niet naar de politie te zijn gegaan omdat u de politie niet vertrouwde in uw land (CGVS p. 26). Het valt niet te rijmen dat u enerzijds bang zou zijn van IPOB maar dat u anderzijds de misdaad zou aangeven bij de community ouderen wetende dat de kans groot is dat ze hier niets mee doen. Sterker nog, na een bedreiging in uw ouderlijk huis door leden van IPOB waar ze u de optie gaven om te zeggen aan de community ouderen dat u de waarheid niet vertelde en dat ze u anders zouden vermoorden deed u dit niet (CGVS p. 26). Het is eveneens opmerkelijk dat u de moord niet bent gaan aangeven bij de politie omdat u de politie niet vertrouwde, maar dat uw vader politieagent was en u steeds hebt aangegeven dat u een goede band met hem had (CGVS p. 5).

Het is verder niet aannemelijk dat uw familie geen enkele voorzorgsmaatregel nam nadat leden van IPOB ermee bedreigd hadden uw vader en zus te vermoorden. Na de beweerde bedreiging door leden van IPOB in uw huis vluchtte u naar Ogun staat. Vervolgens kreeg u van IPOB een bericht waarin stond dat u moest terugkomen anders zouden ze uw vader of uw zus vermoorden, maar u dacht dat het een grap was (CGVS p. 23 en 30).

U vertelde dit aan uw zus maar niet aan uw vader omdat uw zus u vertelde dat u zich geen zorgen moest maken en dat het geen probleem was (CGVS p. 30).

Het is ongeloofwaardig dat u zelf vluchtte wegens de bedreiging door IPOB maar dat u deze volgende bedreiging via SMS-bericht afdeed als een grap en uw vader hiervan niet op de hoogte bracht, waarop hij net als uw zus gewoon in het huis bleef wonen waar de bedreiging plaatsvond zonder enige voorzorgsmaatregelen te nemen (CGVS p. 25). Als uitleg hiervoor geeft u dat uw familie dacht dat de problemen met u waren en niet met hen aangezien u degene was die hen ging aangeven bij de community ouderen, wat geen afdoende uitleg is daar de IPOB uitdrukkelijk uw familie had bedreigd (CGVS p. 27). Hierdoor kan er geen geloof worden gehecht aan de bedreiging door de leden van IPOB.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum waarop leden van IPOB uw vader hebben vermoord. Zo verklaart u op het CGVS dat uw vader werd vermoord op 24 augustus 2021. U kent die datum nog aangezien u toen via een SMS een dreigbericht kreeg van leden van de IPOB waarin ze u vertelden dat ze uw vader hadden vermoord (CGVS p. 26). Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, d.d. 22 februari 2022) verklaart u dat uw vader werd vermoord op 05 augustus 2021. Uw verklaringen zijn eveneens tegenstrijdig omtrent het moment waarop u getuige was van de moord. U verklaart enerzijds op het CGVS dat de moord door leden van de IPOB plaatsvond een week voordat uw vader werd vermoord (cfr. 24 augustus 2021) (CGVS p. 24). Anderzijds verklaart u tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dat de moord plaatsvond in juli 2021 (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, d.d. 22 februari 2022). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de maand waarin u getuige was van de moord en de datum van overlijden van uw vader, waarvan u verklaart het nog goed te weten omdat u toen een bedreiging via SMS kreeg, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw problemen met leden van de IPOB en uw vrees hieromtrent in geval van terugkeer naar Nigeria.

Tot slot dient er opgemerkt te worden dat u incoherente verklaringen aflegt omtrent uw visum. U verklaart dat u de smokkelaar toevallig tegenkwam op café nadat uw problemen hadden plaatsgevonden en dat hij u hielp

om Nigeria te verlaten (CGVS p. 30). U kent zijn naam echter niet (CGVS p. 28). U verklaart verder niets af te weten van het visum dat u kreeg en stelt dat u nooit iets heeft moeten tekenen. U geeft aan dat het paspoort van u was, maar dat u voor de rest niets weet betreffende het visum (CGVS p. 29). Geconfronteerd met het visumdossier waarin uw handtekening verschillende keren terug te vinden is en de bankrekeningafschriften die daarbij werden overgemaakt, verklaart u plots dat u de smokkelaar uw paspoort, paspoortfoto, handtekening op papier en uw bankafschriften gaf (CGVS p. 29). In het visumdossier staat er eveneens dat u als ambtenaar van het ministerie van landbouw zou deelnemen aan de North German Agriculture Exhibition (zie Application for Schengen Visa), tijdens het onderhoud verklaart u hier echter niets over te weten (CGVS p. 29). U beweert verder dat u uw reis begon te regelen nadat uw vader werd vermoord (CGVS p. 28). De datum van aanvraag in uw visumdossier is echter 23 augustus 2021, één dag voor het incident waarbij uw vader om het leven kwam (zie Application for Schengen Visa). Bovendien zijn verschillende documenten in dit visumdossier al voor 23 augustus 2021 opgemaakt, zo werd de officiële uitnodiging voor de beurs naar u persoonlijk verstuurd op 16 augustus 2021, uw bankafschriften werden afgeprint op 19 augustus 2021 en uw hotel in Duistland werd reeds op 22 augustus 2021 geboekt. U biedt aldus geen zicht op de reden waarom u het visum al voor de moord op uw vader hebt aangevraagd en op de concrete aanleiding tot uw vertrek. In het visum staat er dat u een vlucht zou nemen naar Duitsland (zie Travel Itinerary), u verklaart echter via Frankrijk Europa te zijn binnengekomen (CGVS p. 28).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Abia en Ogun actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Abia en Ogun aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 05 september 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Het verzoekschrift

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“- artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie');

- de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet');

- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn');

- artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming ('Procedurerichtlijn');
- de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 betreffende de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheds- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens als beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker behoort als biseksueel tot een sociale groep die in Nigeria wordt vervolgd: *"Gezien zijn geaardheid en het reële risico op vervolging, dient verzoeker te worden erkend als vluchteling of subsidiaire bescherming."*

In het geval van verzoeker is er sprake van een combinatie van strafrechtelijke en sociale vervolging. In Nigeria is het behoren tot deze sociale groep sterk gestigmatiseerd, en is er sprake van wijdverspreide sociale afkeuring wat gepaard gaat met geweld of uitsluiting. Verzoeker heeft verklaard dat zijn geaardheid in Nigeria niet alleen strafbaar is, maar ook door de samenleving wordt afgekeurd. Dit leidt vaak tot gewelddadige reacties vanuit de gemeenschap. Bovendien wordt het strafrecht in Nigeria gebruikt als een middel om LGBT-personen te onderdrukken, waardoor verzoeker genoodzaakt was zijn identiteit te verbergen. Verzoeker heeft in zijn verklaringen aangetoond dat hij tot de sociale groep van biseksuelen behoort en bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op vervolging loopt.

Verzoeker heeft overtuigende en consistente verklaringen afgelegd over zijn biseksualiteit. Hij heeft onder andere gedetailleerd beschreven hoe hij zijn biseksualiteit ontdekte, inclusief ervaringen op de middelbare school en relaties met mannen.

Hij heeft aangegeven hoe de repressieve context in Nigeria hem dwong om zijn gevoelens en relaties te verbergen. Hij heeft zijn kennis getoond over de wetgeving en sociale houding ten opzichte van zijn geaardheid in Nigeria.

Ontdekking van zijn biseksualiteit.

Verzoeker heeft van bladzijde 10 tot 23 van zijn persoonlijk onderhoud besteed aan zijn geaardheid en in detail verteld over zijn gevoelens voor mannen en zijn verschillende relaties. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met het gegeven dat hij in het middelbare dus op jonge leeftijd al ontdekte dat hij jongens leuker vond dan meisjes. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verzoeker benadrukt dat deze gevoelens in het middelbaar begonnen. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen. Verzoeker vertelde dat hij zich beter en relaxter voelde bij jongens en meer tijd met hen wilde doorbrengen. Voor verzoeker is het niet evident te benoemen wat hij toen voelde en bovendien kon hij deze gevoelens met weinig mensen bespreken omdat hij ook in diezelfde tijd ontdekte dat dit niet was toegestaan in Nigeria en zwaar werd bestraft.

Verklaringen over zijn eerste en volgende relatie.

Zoals verzoeker heeft aangegeven, ontdekte hij ongeveer tegelijkertijd dat hij gevoelens had voor iemand van hetzelfde geslacht en dat dergelijke gevoelens in Nigeria verboden zijn. Hierdoor ontbrak het hem aan een veilige omgeving om deze gevoelens te bespreken of te begrijpen. Verzoeker wist immers dat homoseksualiteit niet alleen maatschappelijk gestigmatiseerd is, maar ook strafbaar gesteld wordt, waardoor hij genoodzaakt was zijn gevoelens en relaties strikt geheim te houden. Het is dan ook onbegrijpelijk dat verweerder verwacht dat verzoeker, gegeven de strafbaarstelling van homoseksualiteit in Nigeria, meer gedetailleerd zou moeten verklaren. De noodzaak om zijn relaties geheim te houden en de angst voor ontdekking beperkten hem sterk in zijn vermogen om vrij over zijn gevoelens te praten of ze volledig te begrijpen. Slechts enkele personen in zijn omgeving begrepen hem, en alleen bij hen kon hij zichzelf zijn. Echter, zelfs deze relaties en ontmoetingen moesten verborgen blijven, uit angst voor vervolging of maatschappelijke repercussies. Verzoeker heeft uitgebreid verklaard over zijn eerste relatie en de daaropvolgende relaties met mannen. Hij heeft de door verweerder gestelde vragen beantwoord, ondanks de beperkingen die zijn ervaringen in Nigeria met zich meebrachten. Meer gedetailleerde verklaringen kunnen niet van hem worden verwacht, gezien de context van angst, geheimhouding en repressie waarin hij zijn leven heeft geleid.

Verzoeker heeft aangegeven dat hij zowel jongens als meisjes aantrekkelijk vindt, maar dat hij een sterkere voorkeur heeft voor jongens. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij worstelde met tegenstrijdige gevoelens: aan de ene kant de vreugde die zijn gevoelens voor jongens hem gaven, en aan de andere kant het besef dat deze gevoelens verboden waren. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten deze strijd van gevoelens te erkennen als een innerlijke worsteling. Verzoeker heeft immers ook verklaard dat hij zijn gevoelens niet openlijk kon uiten vanwege de verboden status van homoseksualiteit in zijn thuisland. Gelet

op verzoekers jonge leeftijd op het moment dat hij zijn seksuele geaardheid ontdekte, gecombineerd met het maatschappelijk en wettelijk verbod op dergelijke gevoelens, is het niet onaannemelijk dat hij jaren later niet volledig gedetailleerd kan verklaren over zijn gedachten en gevoelens tijdens die periode. Zeker gezien het gevaar waarmee hij werd geconfronteerd en het feit dat hij zijn gevoelens en relaties in het geheim moest beleven, kunnen volledige en precieze verklaringen niet van hem worden verwacht. Verzoeker heeft echter voldoende inzichtelijk gemaakt wanneer en hoe hij ontdekte dat hij biseksueel is en welke impact dit op hem had. Hij heeft gedetailleerd uitgelegd hoe hij zich voelde in contact met jongens, waarom hij zich tot hen aangetrokken voelde en hoe hij dit ontdekte. Bovendien heeft hij specifieke details over zijn gevoelens en relaties gedeeld, waarmee hij heeft vermeden om in clichés of vage verklaringen te blijven hangen.

Gevolgen van het uiten van zijn biseksualiteit in Nigeria.

Aangezien verzoeker duidelijk op de hoogte was van de gevolgen van het uiten van zijn biseksualiteit in Nigeria is het weinig aannemelijk dat hij zijn biseksualiteit begint te beleven zonder zichzelf de minste vraag te stellen. Verzoeker zou weinig stil hebben gestaan bij de mogelijke gevolgen en wat het voor hem betekende om op jongens te vallen en hij heeft hier opvallend weinig over gereflecteerd. Dit gaat samen met de beperkte reflectie omtrent de mogelijke reactie van zijn familieleden op zijn geaardheid.

Verzoeker heeft in zijn verklaringen duidelijk laten blijken dat hij zich zeker bewust was van de gevolgen en hierbij ook stil stond.

Hij heeft pas op 26-jarige leeftijd aan een zus kunnen vertellen dat hij biseksueel was en voor de rest aan geen andere familieleden. Alleen zijn relaties waren op de hoogte en zijn zus.

Verzoeker verwijst uit landeninformatie waaruit de schrijnende realiteit blijkt waarmee LGBT-persoon in Nigeria worden geconfronteerd. Hij verwijst naar EUAA "*Country Focus Nigeria 2024*".

In zijn interview heeft verzoeker in lijn met de bovengenoemde bronnen verklaard dat hij als biseksueel het risico loopt in Nigeria vervolgd te worden vanwege de wetten die homoseksualiteit strafbaar stellen. De samenleving is sterk homofob, wat leidt tot wijdverspreide discriminatie, geweld en vervolging. Politiediensten bieden geen bescherming. In plaats daarvan worden LGBT-persoon vaak zelf slachtoffer van misbruik, arbitraire arrestaties, afpersing, en fysieke mishandeling. Het gebrek aan juridische bescherming en de prevalentie van praktijken zoals "*kito*," waarbij LGBT-persoon worden gelokt en aangevallen, maken duidelijk dat verzoeker niet op veiligheid of ondersteuning kan rekenen, maar juist op verdere vervolging door zowel de staat als de samenleving.

Verzoeker verwijst naar Algemeen Ambtsbericht Nigeria van 2021. De verklaringen van verzoeker zijn in overeenstemming met de beschikbare informatie over de situatie van LGBT-persoon in Nigeria. Gelet op de verklaringen van verzoeker kan niet anders dan worden vastgesteld dat hij door zijn geaardheid bij terugkeer naar Nigeria een reëel risico op vervolging loopt. De wettelijke en maatschappelijke repressie die verzoeker heeft beschreven, toont aan dat hij niet in staat is om in Nigeria veilig zijn biseksuele identiteit te uiten, zelfs niet met discretie. Op basis van deze overwegingen dient verzoeker te worden erkend als vluchteling en in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"- De artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet');

- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn');

- artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming ('Procedurerichtlijn');

- de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 betreffende de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

- de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens als beginselen van behoorlijk bestuur;

- Schending van de artikelen 48/4 en 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet') en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verweerder onderschat de ernst van de situatie die voortvloeit uit verzoekers problemen met de IPOB (Indigenous People of Biafra), een verboden organisatie in Nigeria. Het niet-aannemelijk achten van de plaatsgevonden feiten houdt geen rekening met de concrete dreiging waarmee verzoeker wordt geconfronteerd. Uit verschillende bronnen en nieuwsartikelen wordt bevestigd dat personen die problemen ondervinden met de IPOB vaak worden onderworpen aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, en zelfs moord. Bovendien heeft verzoeker in zijn verklaringen specifiek gewezen op zijn persoonlijke problemen met de IPOB en de gewelddadige repressie die deze groep uitoefent. Deze verklaringen worden ondersteund door de algemene situatie in Nigeria, waar IPOB als erkende niet-staatsactor systematisch geweld en vervolging pleegt tegen vermeende tegenstanders. De stelling dat verzoeker geen andere persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt, is onjuist.

Dit gaat voorbij aan de combinatie van factoren die zijn kwetsbaarheid versterken, waaronder het feit dat zijn vader als politieagent al in een negatief daglicht stond bij de IPOB.

Verzoekers familiebanden en eerdere incidenten, zoals zijn getuigenis bij een moord gepleegd door IPOB-leden, verhogen de dreiging aanzienlijk.

De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De situatie in Nigeria met betrekking tot de IPOB omvat een zeer gewelddadige en geëscaleerde context, waarbij willekeurig geweld tegen burgers, politieagenten en andere vermeende vijanden van de IPOB wijdverspreid is. Verzoeker heeft overtuigend aangetoond dat hij door zijn persoonlijke achtergrond – het feit dat zijn vader politieagent is en zijn betrokkenheid als getuige bij een moord door IPOB-leden – een specifiek doelwit is. Dit stelt hem bloot aan een reëel risico op ernstige bedreigingen voor zijn leven en fysieke integriteit bij terugkeer.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen.

Aangifte moord bij de community ouderen.

In Nigeria, en binnen de Igbo-stam waartoe verzoeker behoort, is het een gebruik om de ouderen, ook wel bekend als “*elders*”, te raadplegen bij belangrijke gebeurtenissen. Het verkrijgen van hun steun is voornamelijk van sociale waarde. Hoewel zij niet *per se* de macht hebben om iemand te beschermen of te straffen, kunnen zij wel laten zien dat de gemeenschap achter een persoon staat. Aangezien IPOB-leden ook Igbo zijn, is het betrekken van de ouderen en hun advies inroepen waardevol. Zij kunnen de IPOB-leden overtuigen dat verzoeker geen verkeerde intenties of kwade wil had en zeker niet van plan was hen aan te geven bij de politie. Dit is juist een logische stap binnen de sociale en culturele structuur van de Igbo-gemeenschap waartoe verzoeker behoort. Dat verweerder deze culturele en sociale structuren en gebruiken niet kent, maakt dit niet onaannemelijk. Verzoeker verwijst naar informatie van jearconc.com.

Wantrouwen politie.

Anders dan door verweerder wordt gesteld, is het niet opmerkelijk dat verzoeker de moord niet heeft aangegeven bij de politie en deze instantie niet vertrouwde, ondanks dat zijn vader politieagent was en hij steeds heeft aangegeven een goede band met hem te hebben. Het hebben van een goede band met je vader en vertrouwen in het politieapparaat zijn fundamenteel twee verschillende zaken. Het is algemeen bekend, en uit diverse bronnen blijkt, dat de politie en veiligheidsdiensten in Nigeria niet in staat zijn om iedereen adequate bescherming te bieden. Bovendien had verzoeker vanwege zijn geaardheid geen vertrouwen in de politie, omdat zij bekendstaan als actoren van vervolging en mensenrechten schendingen van de LGBT-gemeenschap in Nigeria. Verzoeker citeert uit EUAA “*Country Guidance Nigeria 2021*”.

IPOB.

Het is onjuist dat verzoeker en zijn familie geen enkele voorzorgsmaatregel zouden hebben genomen nadat leden van IPOB hen met de dood hadden bedreigd. Verzoeker heeft direct de ouderen geïnformeerd en is vervolgens gevlucht. Daarnaast is het belangrijk te beseffen dat de gebeurtenissen zich in korte tijd hebben opgevolgd, waardoor verzoeker geen volledig zicht heeft op de voorzorgsmaatregelen die door de familie zijn getroffen. Dit betekent echter niet dat dergelijke maatregelen niet zijn genomen. Wat wel vaststaat, en wat verzoeker ook duidelijk heeft verklaard, zijn de gebeurtenissen die hebben geleid tot de bedreigingen, zijn vlucht uit het ouderlijk huis en uiteindelijk zijn vertrek uit Nigeria. Gezien de opeenstapeling van traumatische gebeurtenissen in korte tijd is het geloofwaardig dat verzoeker niet de precieze data van alle gebeurtenissen kan benoemen. Verzoeker heeft zowel tijdens zijn eerste als tweede interview aangegeven dat zijn vader in augustus is vermoord. Dat hij zich heeft vergist in de exacte datum, neemt niet weg dat deze gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Verzoeker heeft aangegeven dat zijn vader op 5 augustus is vermoord. Hij was erg nerveus tijdens zijn persoonlijk onderhoud en had zich vanwege de stress en de traumatische gebeurtenissen even vergist in de datum. Verder bevestigen verscheidene bronnen de aanwezigheid van de

IPOB in zuidelijk Nigeria en de verschillende incidenten en problemen die met hun aanwezigheid gepaard gaan. Verzoeker citeert uit EUAA “*Country Focus Nigeria 2024*” en Algemeen Ambtsbericht Nigeria 2021.

Verklaringen omtrent het visum.

Het afleggen van incoherente verklaringen over het verkrijgen van zijn visum doet niets af aan het feit dat verzoeker wel degelijk vreesde voor zijn leven.

Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat er twee redenen zijn waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria: zijn problemen met IPOB en zijn geaardheid. Het is algemeen bekend dat vreemdelingen bij het aanvragen van reisdocumenten en visa vaak niet de werkelijke redenen durven of kunnen opgeven aan de betrokken instanties. Veel vluchtelingen voelen zich genooddaakt om andere redenen aan te voeren om het land te kunnen ontvluchten. Dit ondermijnt of ontkracht echter niet de echte reden van hun vertrek of hun vrees voor een onmenselijke behandeling bij terugkeer. Verzoeker meent dat hij vanwege zijn specifieke situatie en individuele omstandigheden in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Notities van het interview van 22 februari 2022 en 5 september 2024 (stukken 2-3);
- EUAA Country Focus Nigeria “*Country Guidance: Nigeria*” van juli 2024 (stuk 5);
- “*Country Guidance: Nigeria*” van oktober 2021 (stuk 6);
- Algemeen Ambtsbericht Nigeria 2021 (stuk 7);
- P. Gérard en F. Parrein, “*Seksuele geaardheid: een begrip in het Europese en Belgische vreemdelingenrecht?*”, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht 2009, nr. 4.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker volhardt in zijn biseksualiteit en benadrukt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud hierover voldoende heeft verklaard om zijn geaardheid aannemelijk te achten. Hij wijst op zijn verklaringen over het ontdekken van zijn gevoelens op de middelbare school, zijn relaties met mannen, de noodzaak zijn geaardheid in Nigeria te verbergen, en zijn kennis van de wetgeving en de sociale vijandigheid jegens LGBT-persoonen. Hij benadrukt dat van hem, gelet op de context van strafbaarstelling en geheimhouding, niet kan worden verwacht dat hij meer gedetailleerde verklaringen aflegt. Ook verwijst hij naar landeninformatie die het risico op vervolging van LGBT-persoonen in Nigeria bevestigt.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker met zijn betoog in essentie herhaalt wat hij reeds eerder in de administratieve procedure heeft aangevoerd. Verzoeker herneemt slechts reeds gekende elementen, die al door de bestreden beslissing uitvoerig werden onderzocht. De bestreden beslissing beoordeelde verzoekers verklaringen op hun geloofwaardigheid en graad van detail, en motiveerde terecht dat deze onvoldoende zijn om zijn biseksualiteit aannemelijk te maken. De verwijzing naar algemene landeninformatie werpt daar geen ander licht op, aangezien verzoeker zijn biseksualiteit *in concreto* aannemelijk dient te maken. Gelet op deze vaststellingen en gelet op het feit dat verzoeker geen nieuwe elementen of bijkomende verduidelijkingen aanbrengt over zijn vermeende biseksualiteit, werd er geen afbreuk gedaan aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en hier worden geacht te zijn overgenomen.

Wat verzoekers vermeende problemen met de IPOB betreft, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht heeft gewezen op de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen (de datum van de dood van zijn vader), en op het ontbreken van concrete details.

Verzoeker stelt dat het geloofwaardig is dat hij de precieze data van alle gebeurtenissen niet kan benoemen omwille van stress tijdens het persoonlijk onderhoud en door de opeenstapeling van traumatische gebeurtenissen op een korte tijd. Los van de vaststelling dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard kan gaan met enige mate van stress, mag van verzoeker echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst, in elke fase van de procedure. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval. Daarnaast toont verzoeker niet aan dat zijn cognitief geheugen door de traumatische ervaringen die hij heeft meegemaakt dermate is aangetast waardoor hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Hij brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch hij, noch zijn advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Hoewel de algemene landeninformatie bevestigt dat IPOB in delen van Nigeria geweld pleegt, volstaat deze niet om verzoekers persoonlijke relaas aannemelijk te maken. Zijn verklaringen blijven onvoldoende om te besluiten dat hij individueel door IPOB gevisieerd wordt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoeker geen andere dienstige argumenten aanvoert die afbreuk kunnen doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing, neemt de Raad deze eveneens over.

De toelichting in het verzoekschrift is verder evenmin dienstig om afbreuk te doen aan volgende vaststellingen:

“Tot slot dient er opgemerkt te worden dat u incoherente verklaringen aflegt omtrent uw visum. U verklaart dat u de smokkelaar toevallig tegenkwam op café nadat uw problemen hadden plaatsgevonden en dat hij u hielp om Nigeria te verlaten (CGVS p. 30). U kent zijn naam echter niet (CGVS p. 28). U verklaart verder niets af te weten van het visum dat u kreeg en stelt dat u nooit iets heeft moeten tekenen. U geeft aan dat het paspoort van u was, maar dat u voor de rest niets weet betreffende het visum (CGVS p. 29). Geconfronteerd met het visumdossier waarin uw handtekening verschillende keren terug te vinden is en de bankrekeningafschriften die daarbij werden overgemaakt, verklaart u plots dat u de smokkelaar uw paspoort, paspoortfoto, handtekening op papier en uw bankafschriften gaf (CGVS p. 29). In het visumdossier staat er eveneens dat u als ambtenaar van het ministerie van landbouw zou deelnemen aan de North German Agriculture Exhibition (zie Application for Schengen Visa), tijdens het onderhoud verklaart u hier echter niets over te weten (CGVS p. 29). U beweert verder dat u uw reis begon te regelen nadat uw vader werd vermoord (CGVS p. 28). De datum van aanvraag in uw visumdossier is echter 23 augustus 2021, één dag voor het incident waarbij uw vader om het leven kwam (zie Application for Schengen Visa). Bovendien zijn verschillende documenten in dit visumdossier al voor 23 augustus 2021 opgemaakt, zo werd de officiële uitnodiging voor de beurs naar u persoonlijk verstuurd op 16 augustus 2021, uw bankafschriften werden afgeprint op 19 augustus 2021 en uw hotel in Duistland werd reeds op 22 augustus 2021 geboekt. U biedt aldus geen zicht op de reden waarom u het visum al voor de moord op uw vader hebt aangevraagd en op de concrete aanleiding tot uw vertrek. In het visum staat er dat u een vlucht zou nemen naar Duitsland (zie Travel Itinerary), u verklaart echter via Frankrijk Europa te zijn binnengekomen (CGVS p. 28).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als

gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "Nigeria Country Focus" van juli 2024).

Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaten Abia en Ogun actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP